

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821201805
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821201805.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barbarou Kovalikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom Mýtna 48,811 07 Bratislava IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom AK Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: Z. X.Č., J.. XX. XX. XXXX, K. W. XXX/XX, XXX XX N. H., o zaplatenie 6.040,72 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 299,80 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 299,80 eur od 28. 12. 2018 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29. 07. 2021 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 6.040,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 28. 12. 2018 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Podanie návrhu žalobca odôvodnil tým, že Žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 19. 07. 2017 zmluvu o pôžičke č. 6262157/8570503171 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 7.500,- eur Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 134,68 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 16.161,6 eur. Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 3.516,16 eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca listom zo dňa 24. 10. 2018 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19. 12. 2018 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom zo dňa 22. 12. 2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke

sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazujeme na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 6.040,72 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 792,87 eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 9.357,08 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení akontácia Spolu Istina (Eur) 16 134,68 2154,88 7202,2=9.357,08. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 3.516,16 eur. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si Žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 1.998,8 eur/označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú prislúšenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t. j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy Žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina (bez akontácie) + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady (bez akontácie) = Dlžná suma 9.357,08 eur + 199,8 eur - 3.516,16 eur = 6.040,72 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 199,8 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 792,87 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 6.040,72 eur - 0 eur = 6.040,72 eur.

3. Žalobca pripojil k žalobe plnú moc + osvedčenie o registrácii pre DPH, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, splátkový kalendár, predžalobnú upomienku + doručenkú k nej, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, notársku zápisnicu č. N 3283/2017.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

5. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu, ako skúmal bonitu žalovaného, zaslal dňa 09. 02. 2022 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že ich právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Žalovaný zároveň podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalobca má za to, že zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom náš právny predchodca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval nášho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Zároveň žalobca z dôvodu čiastkovej platby žalovaného od podanej žaloby vo výške 100,- eur (platba dňa 03. 06. 2021 a 06. 07. 2021) uviedol, že berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 100,00 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhujeme konanie v tejto časti zastaviť. Žalobu tiež berie späť v časti o zaplatenie uplatnenej náhrady nákladov v sume 199,80 eur, navrhujeme súdu konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň žalobca upravil petit žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.740,92 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5.840,92 eur od 28. 12. 2018 do 03. 06. 2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5.790,92 eur od 04. 06. 2021 do 06. 07. 2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5.740,92 eur od 07. 07. 2021 do dňa zaplatenia,

to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

6. Dňa 25. 02. 2022 súd uznesením sp. zn. 4Csp/51/2021-99 pripustil zmenu účastníka z právneho predchodcu žalobcu na nového žalobcu, a to na základe návrhu na zmenu účastníkov konania na strane oprávneného na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok.

7. Následne zaslal právny zástupca žalobcu vyjadrenie v podaní doručenom súdu dňa 17. 06. 2022, v ktorom uviedol k splneniu podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách, nasledovné stanovisko: „Za účelom preukázania našej aktívnej legitímácie sme súdu predložili výzvu nášho právneho predchodcu zo dňa 24. 10. 2018, ktorou preukazujeme splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. Náš právny predchodca predloženú výzvu zo dňa 24.10.2018, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok zasielal formou doporučenej poštovej zásielky, čo preukazujeme predloženou doručenkou. Žalovaný predmetnú výzvu v odbernej lehote neprevzal. Podľa ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.“ náš právny predchodca dňa 24. 10. 2018 vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného záväzku titulom omeškaných nezaplatených úverových splátok, pre ktorých neplnenie náš právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný napriek písomnej výzve nášho právneho predchodcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaný napriek výzve nášho právneho predchodcu zaslanej do jeho dispozičnej sféry bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná naša aktívna legitímácia v tomto spore. Navyše žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 22. 12. 2018. Zároveň sme za účelom našej aktívnej legitímácie predložili súdu aj zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Podporne odkazujeme na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28. 04. 2021, č. k. 6CoCsp/37/2020 - 151, bod 15 odôvodnenia, ktorý sa stotožnil z argumentáciou žalobcu. „Uvedené výzvy pôvodného veriteľa je tak potrebné považovať za výzvy banky rovnako, ako bol žalovaný po uvedenom zlúčení povinný plniť banke a v prípade, že by zmluvu neporušil, bol by povinný plniť banke v splátkach v zmysle pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez ďalšieho.“ Súčasne máme za to, že právne úkony sa posudzujú na základe ich obsahu a to bez ohľadu na ich označenie. Z uvedeného vyplýva, že nie je vylúčené aby z obsahu jednej listiny, v tomto prípade Predžalobná upomienka zo dňa 24. 10. 2018, vyplývalo viacero právnych úkonov. Uvedený názor zastáva aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom Rozhodnutí sp. zn. 6CoCsp/37/2020. Podporne poukazujeme aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30. 01. 2018. Zdôrazňujeme však, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov. Máme za to, že postup podľa § 92 ods. 8 možno aplikovať len na pohľadávky, ktoré vzniknú banke, resp. pobočke zahraničnej banky. Podporne odkazujeme aj na Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 12. 2021 pod sp zn. 17CoCsp/18/2021 bod 26. odôvodnenia v ktorom sa senát Krajského súdu stotožnil s názorom, že „...pohľadávka vznikla nebankovej spoločnosti - obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., ktorá žalovanému poskytla úver. Tá zanikla s tým, že pohľadávka prešla na Všeobecnú úverovú banku, a. s., ktorá žalobou uplatnila pohľadávku, a v konaní následne postúpila pohľadávku na žalobcu. Nakoľko Všeobecná úverová banka, a. s. nedisponovala „bankovou“ pohľadávkou, nemožno na otázku platnosti postúpenia takejto pohľadávky vzťahovať § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách možno aplikovať len na pohľadávku, ktorá vznikne banke, resp. pobočke zahraničnej banke (a contrario nie nebankovej spoločnosti)“. Podporne odkazujeme aj na Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. 02. 2022 pod sp zn. 11CoCsp/35/2021 bod 11. odôvodnenia v ktorom sa senát Krajského súdu stotožnil s názorom, že „...pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie je podstatné, že predmetom sporu nie je pohľadávka pôvodného veriteľa - banky, nejedná sa teda o úver poskytnutý bankou, pôvodný veriteľ, ktorý poskytol žalovanej úver bol nebankový subjekt Consumer Finance Holding, a. s. so sídlom v Kežmarku. Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách sa na tento prípad nevzťahuje, a preto nemôže byť ani predmetná zmluva o postúpení

pohľadávky z uvedeného dôvodu vyhodnotená ako neplatná...“ Našu aktívnu legitimáciu v tomto spore preukazujeme taktiež oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu uvedenú žalovaným v zmluve o úvere: „Pahorková ulica 179/25, 094 02 Slovenská Kajňa“, doporučené dňa 26. 01. 2022 pod číslom zásielky RF311374007SK, čo sme súdu preukázali predloženým podacím hárkom zo dňa 26. 01. 2022. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom sme riadne hmotnoprávne preukázali našu aktívnu legitimáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne odkazujeme na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11. 06. 2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná naša aktívna legitimácia v tomto spore.“

8. Súd vo veci pojednával dňa 09. 08. 2022. Žalobca, právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili, právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť a žiadal rozhodnúť bez jeho prítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, ani svoju neprítomnosť včas a riadne neospravedlnil.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to zmluvy o pôžičke, zmluvných podmienok, predžalobnej upomienky, fotokópie doručenky, prehľadu splátok a úhrad, splátkovým kalendárom, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, notárskej zápisnice, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

10. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 19. 07. 2017 zmluvu spotrebiteľskom úvere. Žalovaný sa zaviazal splatiť schválený úverový rámec vo výške 7.500,- eur v 120 mesačných splátkach vo výške 134,68 mesačne. Medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý úrok vo výške 19,62 %. RPMN bola 19,62 %, priemerná RPMN 9,68 %, najvyššia prípustná výška odplaty 19,62 %. Splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Súčasťou tejto zmluvy bol aj súhlas so spracovaním osobných údajov a vyhlásenie klienta.

11. Predžalobnou upomienkou zo dňa 24. 10. 2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky a ak do 05. 02. 2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 8/2018, bude oprávnený úver zosplatiť.

12. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 22. 12. 2018 právny predchodca žalobcu uviedol, že dlh žalovaného sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 7.742,94 eur.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 Občianskeho zákonníka, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere

vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a. poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b. posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

24. V ustanovení § 145 ods. 1 CSP sa uvádza, že ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví s tým, že v ustanovení § 146 ods. 1, 2 CSP sa uvádza, že súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd v danom prípade, keďže k späťvzatiu v časti 299,80 eur došlo pred začatím konania ako aj pred predbežným prejednaním sporu a pojednávaním, súd konanie v časti o zaplatenie 299,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 299,80 eur od 28. 12. 2018 do zaplatenia zastavil.

26. Súd sa ďalej zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca poukázal na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

27. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom

29. V prejednávanej príhode bola teda rozhodujúca otázka neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z. z. môže byť banková pohľadávka alebo jej časť postúpená, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalobca nepreukázal konajúcejmu súdu doručenie výzvy na zaplatenie pohľadávky - celej splatnej sumy najmenej 90 dní pred postúpením. Žalobca totiž preukázal iba vyhotovenie výzvy na sumu 404,04 eur zo dňa 24. 10. 2018 a jej doručenie do dispozičnej sféry žalovaného. Doručenie Oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru na sumu 7.742,94 eur zo dňa 22. 12. 2018 a výzvy na úhradu celej dlžnej sumy žalobca nepreukázal. K postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a novým veriteľom došlo dňa 21. 01. 2022, t. j. neprešlo aspoň 90 kalendárnych dní od výzvy v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky je teda v zmysle § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z. z. o bankách neplatné. Súd sa nestotožnil ani s argumentáciou právneho zástupcu žalobcu, že pôvodný veriteľ, Všeobecná úverová banka, a.s. nedisponovala „bankovou“ pohľadávkou, nemožno tak na otázku platnosti postúpenia takejto pohľadávky vzťahovať § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko postúpením pohľadávky na banku sa pohľadávka stala bankovou pohľadávkou.

30. Ďalším dôvodom, ktorý súd vzal do úvahy, bola skutočnosť, že v danom prípade, napriek výzve súdu žalobca nepreukázal, žeby jeho právny predchodca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanému, keďže nepreukázal, že zisťoval jeho úverovú zaťaženosť v úverovom registri ani jeho príjem a ani ďalšie výdavky. Zákonodarca uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť jednak jeho príjem a taktiež aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalší) zo dňa 18. 12.

2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26. 02. 2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25. 07. 2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20. 03. 2019.

31. Pri overovaní bonity žalovaného nemal právny predchodca žalobcu k dispozícii údaje o príjmoch a výdavkoch žalovaného, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovaného o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (žalovaného). Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa.

32. Dôsledkom toho teda nastala zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety druhej a tretej zákona č. 129/2010 Z. z.

33. Zároveň však súd vychádzal zo záveru o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru a to s poukazom na § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z. z. po zohľadnení zásady „a minori ad maius“ vzhľadom na to, že dospel k záveru o hrubom porušení povinnosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním a preverovaním schopnosti žalovaného splácať úver. Z toho dôvodu bolo nutné aplikovať aj vetu prvú citovaného zákonného ustanovenia. Súd preto predčasné zosplatnenie úveru vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon veriteľa pre rozpor so zákonom, teda citovaným zákonným ustanovením a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

34. V kontexte s vyššie uvedeným právnym záverom súd preto posudzoval aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.01.2022 v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia spomínanej zmluvy.

35. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. V danom prípade konečná splatnosť úveru podľa zmluvy mala nastať až 20.07.2027, čo znamená, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 01. 2022 ešte nenastala konečná splatnosť úveru a teda predmetom postúpenia pohľadávky bol takzvaný živý úver, teda úver, ktorý nebol splatný a preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore s týmto zákonným ustanovením, a teda je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Znamená to nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore

37. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. novembra 2010, sp. zn. 3Cdo/73/2009, pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, treba uviesť, že táto pôsobí priamo zo zákona (ex lege), a to od počiatku (ex tunc), bez ohľadu na to, či sa tejto neplatnosti niekto dovolal; preto právne účinky, t. j. subjektívne občianske práva a občianskoprávne povinnosti z takto absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Súd prihliada k absolútnej neplatnosti právneho úkonu i bez návrhu, t. j. z úradnej povinnosti. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno podľa platného právneho stavu spätne zhojiť ani dodatočným schválením (ratihabíciou), ani odpadnutím vady prejavu vôle (tzv. konvalidáciou).

38. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietnuť.

39. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

42. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. V konaní bol úspešnejší žalovaný, nakoľko žalovanému ale žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že mu náhradu trov konania nepriznal, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/5/2017 zo dňa 25. 01. 2017.

44. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.